

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 290.

75de Møde.

Mandagen den 13de Mai.

(Fortsat.)

Boisen (forts.) Jeg har allerede i den forrige Rigsforsamling ved min Afstemning givet tilkjende, at jeg ikke hylder den Anskuelse, at Kirkens Gods skulde være af den Besskaffenhed, at det skulde være aldeles uantasteligt for Staten; jeg troer nemlig ikke, at Kirken kan stille sig i en saadan Modsetning til Staten, at den kan gjøre en saadan Fordring paa verdslig Gods gjældende, at Staten ikke, naar den anfaae det for at være i dens Interesse, skulde kunne anvende dette Gods paa en anden Maade. Naar jeg derfor ikke stemmer for dette Forslag, saa er det ingenlunde, fordi jeg ikke i mindste Maade vilde fornægte Staten en saadan Ret, at den kunde anvende Kirkens Gods paa den Maade, som den anfaae at være mere i sin Interesse; men jeg kan ikke andet end paa- staae, at naar en Sag, som er af en saadan Vigtighed som den, at Kirkens Gods skal anvendes paa en anden Maade — naar en saadan Sag skal afgjøres, saa fortjener den en meget alvorlig Drøftelse, som jeg troer, den ingenlunde kan faae ved denne Leilighed, eftersom det jo ikke er det Spørgsmaal, som her foreligger. Spørgsmaalet er her kun, hvorledes man vil godtgjøre de geistlige Embedsmænd det Indgreb, som er skeet i deres Indtægter ved Omreguleringen af Skatterne, og da den Sag, som hertil er knyttet, ikke kan faae sin virkelige fuldstændige Drøftelse ved denne Leilighed, saa kan jeg ikke stemme for Forslaget. Derimod vilde jeg meget ønske, at man havde fremkommet med et Lovforslag, som gik ud paa det, som den sidste Deel af dette Forslag tilsigter.

Cultusministeren: Det er nødvendigt for mig at udtaale mig om det Vnderingsforslag, der er stillet til § 7, og jeg skal gjøre det

saa kort og bestemt som muligt. Jeg vil strax antyde, i hvilken Retning jeg vil tale. Jeg vil anbefale Thinget at blive ved den Bestemmelse, som ved anden Behandling er optagen i Loven, Noget, som jeg overhovedet ved tredie Behandling af Lovforslag altid vil være tilbøielig til at anbefale, saasnart der ikke handles om blotte Forandringer i Redactionen. Jeg vil, hvis Thinget skulde fråfalde, hvad der er antaget ved den anden Behandling, indstændigen anbefale Thinget at antage det principale Subamendment til det Vnderingsforslag, der er stillet, og jeg skal angive Grundene herfor, uagtet de tildeels ere antydede af Andre og navnlig af den ærede Ordfører. Det blev yttret af en Rigsdagsmand, der havde Ordret idag i Anledning af denne Paragraph, at det syntes, at der ikke ved, hvad der er bestemt i Lovudkastet, saaledes som det er passeret anden Behandling, var sørget paa samme Maade og med samme Retfærdighed og Billighed for de geistlige Embedsmænd, som der er anvendt ved alle øvrige Statens Embedsmænd, og han sagde, at ved det stillede Vnderingsforslag opnaaedes dette Niemed bedre. Jeg skal med Hensyn til hvad jeg herom allerede tidligere har yttret, blot gjentage det, at det ligger i den Rønningensmaade, som hidtil finder Sted for de geistlige Embedsmænd, at det ikke er muligt paa nogen Maade at sikkre de geistlige Embedsmænd deres aarlige Indtægter uforandret, saaledes som man sikker Statens øvrige Embedsmænd dem, at det ikke er muligt fuldkomment at skaffe dem det samme Besløb, naar der indtræffer Forandringer i Skattelovgivningen, som afficerer det Gods, der er henlagt til deres Løn. Selv om dette Vnderingsforslag antages, saa vil det dog ikke opnaaes, fordi de geistlige Embedsmænd vilde blive rammede ved at overtage de communale Byrder, der falde paa deres Præstegaardes Hartkorn, og som de maae overtage, fordi